

This book is protected by copyright act. Please do not share this download with others.

இந்தப் புத்தகம் உரிமை பதிவு செய்யப்பட்டது. இதனை மற்றவருக்கு இணையம் மூலம் அனுப்புதல் கூடாது.

கொலை அரங்கம்

1

மோபரிஸ் ரோடை ஒட்டிய சந்தில் அந்த அரங்கத்தைக் கட்டியிருந்தார்கள். கணேஷ் போய்ச் சேர்ந்தபோது உள்ளே 'பார்க்கிங்' நிரம்பி ரோடெல்லாம் கார் வழிந்திருந்தது. ஃபியட்டை சுமார் ஒரு ஃபர்லாங் தூரத்தில் புறக்கணித்துவிட்டு நடக்க வேண்டியிருந்தது. கார் வரிசையை ஒவ்வொன்றாகக் கடந்து செல்லும்போது, "வஸந்த், இந்தியா ஏழை நாடுன்னு யாராவது சொல்லுவாங்களா?"

"ஏழை நாடில்லை பாஸ். கேள்வி கேக்காத நாடு. அவனவன் சோத்துக்கில்லாம அலையறான். நாம என்னடான்னா நைண்ட்ரன் நாட் எய்ட் ஸிவில் ப்ரொஸீஜர்கோடை வச்சுக்கிட்டு குப்பை கொட்டறோம்."

"1887 ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்ஸ் ஆக்ட்"டை விட்டுட்டியே.

"இவன் என்னடான்னா அரங்கம் கட்டறான்.' யூ பி எம் கலையரங்கம்'னா என்ன யாஸ்?"

"உத்தம் பீனா முத்தமிழ் கலையரங்கம்" என்று அவிழ்த்தான் கணேஷ்.

"கொய்ட் எ மவுத்ஃபுல். சும்மா சொல்லக்கூடாது நல்லாத்தான் கட்டியிருக்காங்க."

அரங்கத்தை அணுக, அதன் முழுத்தோற்றமும் விரிந்தது. முன் பக்கம் முழுவதும் கண்ணாடிச்சுவர்கள் உள்ளே நடமாடுபவர்களைக் காட்டியது. படிகளுக்குப் பதிலாக மெல்லச் சரியும் பாதை மாடிக்குச் சென்றது. அரங்கத்தின் நெற்றியில் UBM என்று நீல நியான் பகல் விரயமாக ஒளிர்ந்தது.

உள்ளே செல்லும் கதவு ஒருக்களித்துச் சார்த்தியிருக்க அழைப்பிதழ்களைச் சோதித்து அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"பாஸ், சினிமாக்காரங்க யாராவது வர்றாங்களா என்ன?"

"இல்லை, ஆளுநர், அமைச்சர்."

"அதுக்கா இவ்வளவு பந்தோபஸ்து?"

வாசல் அருகில் ஒரு இளைஞன் நின்றுகொண்டு முதுகிலும் மாரிலும் தட்டி அணிந்துகொண்டு எல்லோரிடமும் துண்டுப்பிரசாரம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

கணேஷைப் பார்த்த அவன் கண்கள் சிவந்து கரிய முகத்தில் கனல் போலிருந்தன. மௌனமாக, பொறுமையாக துண்டுப் பிரசாரங்களைப் பிரித்துப் பிரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.